

VÄNTAN.

Fritt efter engelskan.

Precis tjugo minuter för sent körde tåget in på perrongen vid hufvudstationen. Jag nickade till en vän, som stod vid perrongen, och steg ur.

Då jag gjorde detta, gled en liten kvinna med ett vänligt leende på läpparna förbi mig. Hon var mycket liten och spensligt byggd och bar en purpurfärgad klädning af gammaldags fason och en hatt med gamla, utfallna blommor. Hennes kapp var också nästan antik till formen, och i handen bar hon en parasoll och en korg. Hon tyckte befinna sig i feberaktig spänning, och hennes ansikte bar ett uttryck af otålighet med glad förväntan.

Då hon passerade förbi mig, hörde jag henne mumla:

"Med detta tag kommer han".

Människor sågo efter henne, då hon gick ned till perrongen; kanske var det hennes leende ansikte, som fängslade blickarna; kanske hennes egendomliga dräkt.

Jag skyndade mig att taga ut mitt bagage, ty resan hade varit lång och kall. Slutligen kom bäraren därmed, och medan han lade det i vagnen, kom den lilla kvinnan åter förbi oss. Leendet hvilade ännu på hennes läppar, men hennes blick var drömmande, och hon hvissade nu:

"Då kommer han först med nästa tag."

Bäraren nickade vänligt, men, som det föreföll mig, litet medlidande till henne, medan hon skyndade bort med samma små, snabba steg som förut.

Hon var snart borta, men något i hennes ansikte hade väckt min uppmärksamhet, — en historia stod att läsa där.

— Hvem är det? frågade jag.

Och så fick jag höra hennes historia, sorglig och rörande, men tillika så fin och skär, att jag aldrig någonsin glömmde den.

För tio år sedan satt hon i sitt lilla hem och väntade sin man hem. Han var lokomotivförare; de hade inga barn, utan voro allt för hvarandra.

Tredotretio år gammal, var hon en kunnig och vacker kvinna, som alltid med roliga historier, hvilka han skötte så väl, att han aldrig kom med en historia två gånger i samma lag. På förmiddagen höll han mestadels till på en bierhåll på Norr, vid 3-tiden e. m. förekom han vid en kupa konjak på ett schweiseriet vid Regeringsgatan, och på slaget 5 var han hemma och åt middag.

De få, som kände Gustaf sen barndomen, visste mycket väl, att "G. C." — hans namn de gunde — var fattig som en skärrädd och att han nu vid fyrtio år, ingenting hade att göra och ingenting förtjänade.

Men hon fortfor att leva; kroppen segrede — hon kunde åter lämna sin säng.

Själ — förståndet — hade dock fört till gravsten med den döde.

Det var nu tio år sedan han död förts till sitt hem, en hon väntade ännu ständigt på honom.

Tiden var henne lite lång, sade hon, hon hade ju inga barn att skjuta och därför plågade hon hvar dag på att för att möta honom.

Under tio år, — vinter och sommar, sönd och hvardagar, — hade hon, som väntans anda smög sig ut ur sitt lilla rum; hon skyndade förbi min och kvinno, hvilka alla hade sina egna sorger och benymmer att bära, men hon kände hvarken deras eller sin egen sorg. Hon lefde ständigt i tanken på den ende hon väntade att återse, eller rättare sagt den ende hon brydde sig om att återse.

Vänlig var hon dock mot alla, som voro vänliga mot henne. Medan hon gick af och an på perrongen, nickade hon till alla, som gick till henne. Det var med morgontåget hon en gång hade väntat honom, och med hvar ankommande morgontåg väntade hon honom alltjämt. Hon badade sig väg till lokomotivet, och medan hon rasat trippade framåt, mumlade hon:

— Med detta tag kommer han.

Och när han då inte kom, sade hon lika sakta:

— Då kommer han först med nästa tag — jag väntar här på honom.

Och hon väntade ständigt. Den lilla gumman med det milda, godmodiga ansiktet var känd af alla; alla hällö af henne och hyste medlidande med henne.

hon gång efter gång blef besviken; hon väntade blott fortfarande. Under mellantiden satt hon på en bänk på perrongen, i väntsalen eller när det var alltför bitande kallt i banvakens varma rum, där hon alltid fann en vänlig asyl.

Paraplyen och korgen hade hon alltid med sig. I korgen låg ett stycke bröd och en liten flaska mjölk, som hennes beskedliga väderna tvingade henne att taga med: "I den händelse tåget skulle bli försinkadt."

Hennes apit blef med åren klenare och klenare.

Uppserskan på järnvägens restaurationsplågade emellanåt bjöd henne litet mat och med ett deltagande leenden fråga:

— Nå, lilla mor; är mannen inte kommen ännu?

— Ännu inte, min vän, svarade hon blidt och tillfogade med öfvertygelse, — men han kommer alldeles säkert med nästa tag.

Och kyparen lämnade henne med en medlidsam blick.

Det var hennes historia. Det är många år sedan jag såg henne första gång, men jag blef så småningom helt förtrolig med det milda, gamla kvinnans önske. Jag såg henne ofta; och jag brukade alltid se efter henne, när mitt tag körde in på perrongen.

Men då jag en gång såg efter henne, fanns hon inte där mera. Jag tyckte att perrongen såg underligt tom ut utan den gamla kvinnan.

— Hvar är hon? frågade jag, fastän jag var öfvertygad om, att det blott fanns ett svar på min fråga.

— Hennes väntan är slut — hon har återförenats med sin make.

"TALA ÄR SILFVER, TIGA ÄR GULD".

Af Efraim Wästberg.

Gustaf Carlson, hvars stofthylla hade asenliga dimensioner på såväl bredden som längden, var af förbarnligt god humor och var alltid med roliga historier, hvilka han skötte så väl, att han aldrig kom med en historia två gånger i samma lag. På förmiddagen höll han mestadels till på en bierhåll på Norr, vid 3-tiden e. m. förekom han vid en kupa konjak på ett schweiseriet vid Regeringsgatan, och på slaget 5 var han hemma och åt middag.

De få, som kände Gustaf sen barndomen, visste mycket väl, att "G. C." — hans namn de gunde — var fattig som en skärrädd och att han nu vid fyrtio år, ingenting hade att göra och ingenting förtjänade.

Men hon fortfor att leva; kroppen segrede — hon kunde åter lämna sin säng.

Själ — förståndet — hade dock fört till gravsten med den döde.

Det var nu tio år sedan han död förts till sitt hem, en hon väntade ännu ständigt på honom.

Tiden var henne lite lång, sade hon, hon hade ju inga barn att skjuta och därför plågade hon hvar dag på att för att möta honom.

Under tio år, — vinter och sommar, sönd och hvardagar, — hade hon, som väntans anda smög sig ut ur sitt lilla rum; hon skyndade förbi min och kvinno, hvilka alla hade sina egna sorger och benymmer att bära, men hon kände hvarken deras eller sin egen sorg. Hon lefde ständigt i tanken på den ende hon väntade att återse, eller rättare sagt den ende hon brydde sig om att återse.

Vänlig var hon dock mot alla, som voro vänliga mot henne. Medan hon gick af och an på perrongen, nickade hon till alla, som gick till henne. Det var med morgontåget hon en gång hade väntat honom, och med hvar ankommande morgontåg väntade hon honom alltjämt. Hon badade sig väg till lokomotivet, och medan hon rasat trippade framåt, mumlade hon:

— Med detta tag kommer han.

Och när han då inte kom, sade hon lika sakta:

— Då kommer han först med nästa tag — jag väntar här på honom.

Och hon väntade ständigt. Den lilla gumman med det milda, godmodiga ansiktet var känd af alla; alla hällö af henne och hyste medlidande med henne.

hon gång efter gång blef besviken; hon väntade blott fortfarande. Under mellantiden satt hon på en bänk på perrongen, i väntsalen eller när det var alltför bitande kallt i banvakens varma rum, där hon alltid fann en vänlig asyl.

Paraplyen och korgen hade hon alltid med sig. I korgen låg ett stycke bröd och en liten flaska mjölk, som hennes beskedliga väderna tvingade henne att taga med: "I den händelse tåget skulle bli försinkadt."

Hennes apit blef med åren klenare och klenare.

Uppserskan på järnvägens restaurationsplågade emellanåt bjöd henne litet mat och med ett deltagande leenden fråga:

— Nå, lilla mor; är mannen inte kommen ännu?

— Ännu inte, min vän, svarade hon blidt och tillfogade med öfvertygelse, — men han kommer alldeles säkert med nästa tag.

Och kyparen lämnade henne med en medlidsam blick.

Det var hennes historia. Det är många år sedan jag såg henne första gång, men jag blef så småningom helt förtrolig med det milda, gamla kvinnans önske. Jag såg henne ofta; och jag brukade alltid se efter henne, när mitt tag körde in på perrongen.

Men då jag en gång såg efter henne, fanns hon inte där mera. Jag tyckte att perrongen såg underligt tom ut utan den gamla kvinnan.

— Hvar är hon? frågade jag, fastän jag var öfvertygad om, att det blott fanns ett svar på min fråga.

— Hennes väntan är slut — hon har återförenats med sin make.

När "G. C." kl. 5 e. m. kom hem, gick han, sedan han gjort om sorgsfull toalett, alltid fram till en stor taffla, föreställande den heliga Birgitta. Den var bred och gick nästan från golf till tak samt hängde invid hans säng. När han tryckte på Birgittas högra storta, vände sig tafflan på gångjärn, och "G. C." försvann i öppningen. Han öppnade en dörr innanför och kom in i ett vackert möbleradt rum, där ett praktigt middagsbord stod dukadt med två kuvert. Först ett rum bredvid kom strax en behaglig kvinna om ungefär 30 år. Hon smålog mot honom, och han fannade henne och kysste henne ömt. Så slog de sig ned vid middagsbordet.

På samma sätt hade det fortgått nu i flera år, under hvilka dessa två lefvt till från världen afstängt, af densamma okändt lif, aldrig grundadt af ett bittert ord, aldrig vandalsliseradt af nyfikna människor.

En middag vid hemkosten såg "G. C." ovanligt allvarsam ut. Hans omfamning var om möjligt fastare, hans kys innerligare än för. Hon märkte det, men sade ingenting.

Tvårtioetot hvald hon väntade, började hon tala om affärer.

Jag kan placera ett par af dina inteckningar på förmånligare villkor, sade "G. C." Där de nu stå, i det där fula huset på Östermalm, ge de inte mer än 4 procent. Det är ju ren galenskap. Du får ändå till 7 procent i ett komplex i Vasastad. Det är nära dubbelt. Med had du har förut, får du en inkomst af öfver 8,000 pr år. Vi kunna lämna i papperen när som helst.

— Ack ständigt tänker du på mig och mitt bästa. Hvad du är god!

— Du skall inte säga så. Du vet ju, att jag älskar dig.

De sutto tysta en lång stund. Så sade hon:

— Du har något mera att säga mig, såg hvad du är. Det har kommit en sådan orfver mig.

— Ja, det är verkligen en sak till. Den är af stor vikt — för oss båda.

Hon såg blekt på honom och blef helt blek:

— Har det hänt någonting från, från — det där hållet, frågade hon.

— Ja! Du är fri! Han dog i går e. m., dog ögonblickligen, träffad af slag —

Han reste sig upp. Den store, starke mannen skalf från hufvud till fot. Han gick fram och tillbak i rummet, i smyg betraktande henne, som satt nedluddad, med nasduken hårdt tryckt mot ansiktet.

Slutligen blef han stående framför henne:

— Sörjer du? sporde han, djupt upprörd.

Hon såg upp, men i hennes ögon funnos inga tårar.

— Nej, jag sörjer icke, jag bad till Gud en bön för hans själ. Graven förliser ju allt. Jag har en enda stund, dessa få ögonblick, kunnat utän bitterhet tänka på honom, som en gång var min make och som var nära att sköfva mitt lif. Men nu — hon reste sig upp och lade armarna om hans hals — nu går min tanke till dig, och där skall den stanna, utan att någonsin återvända.

Gustaf Carlson var röd till tårar. Han omfamnade henne lidelsfullt:

— Min älskade! Men helt hastigt gjorde hon sig lös, och en brännande rodnad steg upp på hennes kinder.

Han begrep genast hennes känslo. Och han blef het:

— Är du rädd för mig nu? Har jag med ett enda ord eller en enda åtbörd kränkt dig på minsta sätt under alla dessa år?

— Nej, nej! Först min älskade! Men det har kommit öfver mig en alldeles oförklarlig känsla. Jag vill både gråta och skratta —

— Jag är så lycklig. Ack käraste vännen min, lämna mig ensam en stund — bara en stund!

Och "G. C." gick in till sig, klädde igen Birgittas taffla och sade med en suck:

Besynnerligt släkte dessa kvinnor. Nu, vid Kanaans gräns blir hon rädd för mig!

Men ögonblicket efter drog ett bredt leende öfver hans drag.

— Hvad hon är lyf! Att lifvet ännu hade så mycket lycka åt mig!

***

Nit från sin forna umgängskrets, och aldrig såg man honom ute i sta'n heller. Visserligen sade kläddesagenten, att orden om subsidier hade tagit "G. C." så, att han gått och gjort af med sig, men det trodde naturligtvis ingen, det renderade agenten bara en del övert.

På sätt och vis hade den prat-sjuka agenten dock rätt: "G. C." hade gjort af med sig, ty den gamle "G. C." var död. I hans ställe hade kommit en fin och nobel man, som börjat sitt egentliga lif vid sidan af en älskad, behaglig och rik kvinna och som äkta man lämnat hufvudstaden och köpt en landegendom. Han ville vara ensam med sin lycka.

Birgittas taffla fick följa med till det nya hemmet, där den fortfarande fungerar som tapetdörr. Den finnes i "patrons" arbetsrum, som tillika är kontor. När "G. C." trycker på Birgittas högra storta, vändes tafflan hastigt, och man kommer direkt in i sängkammaren. Men kvinnan där är hans hustru, och hon är ej längre ensam. Hon har en liten späd varelse att syssla med. Och mannen stannar, betagen af den sköna synen.

Vet! Utan tvifvel behöfver ni TOWER'S FISH BRAND kläder eller SLICKER denna säsong. Bäst kostnadsfäst. Det är den sort som garanterar att hålla er torra och komfortabel i det värsta vädret. Färgen i svart eller gult. Sålles i alla "Grosshandels" butiker och försäljare.

Nit från sin forna umgängskrets, och aldrig såg man honom ute i sta'n heller. Visserligen sade kläddesagenten, att orden om subsidier hade tagit "G. C." så, att han gått och gjort af med sig, men det trodde naturligtvis ingen, det renderade agenten bara en del övert.

På sätt och vis hade den prat-sjuka agenten dock rätt: "G. C." hade gjort af med sig, ty den gamle "G. C." var död. I hans ställe hade kommit en fin och nobel man, som börjat sitt egentliga lif vid sidan af en älskad, behaglig och rik kvinna och som äkta man lämnat hufvudstaden och köpt en landegendom. Han ville vara ensam med sin lycka.

Birgittas taffla fick följa med till det nya hemmet, där den fortfarande fungerar som tapetdörr. Den finnes i "patrons" arbetsrum, som tillika är kontor. När "G. C." trycker på Birgittas högra storta, vändes tafflan hastigt, och man kommer direkt in i sängkammaren. Men kvinnan där är hans hustru, och hon är ej längre ensam. Hon har en liten späd varelse att syssla med. Och mannen stannar, betagen af den sköna synen.

En Hoelsmands datter som sagfärer och Journalist. Jfr. Christensen, Datter af Hoelsmand P. Christensen, tog i Sommer den jididiske Jælls prøve med sine karakter. Jfr. Christensen har fra 1ste August blads hos Sagfärer Blisrup, Kellersup, som Jællsmægtig samt som Medarbejder ved "Kellersup Avis". Foruden Jfr. Christensen er der i Danmark een Døme, der praktiserer som Jurist, nemlig Jfr. Peteren, Kjøbenhavn, der er cand. jur. Den 3die hvide-lige Jurist er Jællsmændsminister Bergs Sæter, Jfr. Christensen Rønders, Lillestrøm, der i sin Tid blev næst Tilvaldt til at praktisere. Nu kan Kvindeerne haade blive Overretssagførere og Højesteretsagførere.

En Hoelsmands datter som sagfärer og Journalist. Jfr. Christensen, Datter af Hoelsmand P. Christensen, tog i Sommer den jididiske Jælls prøve med sine karakter. Jfr. Christensen har fra 1ste August blads hos Sagfärer Blisrup, Kellersup, som Jællsmægtig samt som Medarbejder ved "Kellersup Avis". Foruden Jfr. Christensen er der i Danmark een Døme, der praktiserer som Jurist, nemlig Jfr. Peteren, Kjøbenhavn, der er cand. jur. Den 3die hvide-lige Jurist er Jællsmændsminister Bergs Sæter, Jfr. Christensen Rønders, Lillestrøm, der i sin Tid blev næst Tilvaldt til at praktisere. Nu kan Kvindeerne haade blive Overretssagførere og Højesteretsagførere.

En Hoelsmands datter som sagfärer og Journalist. Jfr. Christensen, Datter af Hoelsmand P. Christensen, tog i Sommer den jididiske Jælls prøve med sine karakter. Jfr. Christensen har fra 1ste August blads hos Sagfärer Blisrup, Kellersup, som Jællsmægtig samt som Medarbejder ved "Kellersup Avis". Foruden Jfr. Christensen er der i Danmark een Døme, der praktiserer som Jurist, nemlig Jfr. Peteren, Kjøbenhavn, der er cand. jur. Den 3die hvide-lige Jurist er Jællsmændsminister Bergs Sæter, Jfr. Christensen Rønders, Lillestrøm, der i sin Tid blev næst Tilvaldt til at praktisere. Nu kan Kvindeerne haade blive Overretssagførere og Højesteretsagførere.

En Hoelsmands datter som sagfärer og Journalist. Jfr. Christensen, Datter af Hoelsmand P. Christensen, tog i Sommer den jididiske Jælls prøve med sine karakter. Jfr. Christensen har fra 1ste August blads hos Sagfärer Blisrup, Kellersup, som Jællsmægtig samt som Medarbejder ved "Kellersup Avis". Foruden Jfr. Christensen er der i Danmark een Døme, der praktiserer som Jurist, nemlig Jfr. Peteren, Kjøbenhavn, der er cand. jur. Den 3die hvide-lige Jurist er Jællsmændsminister Bergs Sæter, Jfr. Christensen Rønders, Lillestrøm, der i sin Tid blev næst Tilvaldt til at praktisere. Nu kan Kvindeerne haade blive Overretssagførere og Højesteretsagførere.

En Hoelsmands datter som sagfärer og Journalist. Jfr. Christensen, Datter af Hoelsmand P. Christensen, tog i Sommer den jididiske Jælls prøve med sine karakter. Jfr. Christensen har fra 1ste August blads hos Sagfärer Blisrup, Kellersup, som Jællsmægtig samt som Medarbejder ved "Kellersup Avis". Foruden Jfr. Christensen er der i Danmark een Døme, der praktiserer som Jurist, nemlig Jfr. Peteren, Kjøbenhavn, der er cand. jur. Den 3die hvide-lige Jurist er Jællsmændsminister Bergs Sæter, Jfr. Christensen Rønders, Lillestrøm, der i sin Tid blev næst Tilvaldt til at praktisere. Nu kan Kvindeerne haade blive Overretssagførere og Højesteretsagførere.

En Hoelsmands datter som sagfärer og Journalist. Jfr. Christensen, Datter af Hoelsmand P. Christensen, tog i Sommer den jididiske Jælls prøve med sine karakter. Jfr. Christensen har fra 1ste August blads hos Sagfärer Blisrup, Kellersup, som Jællsmægtig samt som Medarbejder ved "Kellersup Avis". Foruden Jfr. Christensen er der i Danmark een Døme, der praktiserer som Jurist, nemlig Jfr. Peteren, Kjøbenhavn, der er cand. jur. Den 3die hvide-lige Jurist er Jællsmændsminister Bergs Sæter, Jfr. Christensen Rønders, Lillestrøm, der i sin Tid blev næst Tilvaldt til at praktisere. Nu kan Kvindeerne haade blive Overretssagførere og Højesteretsagførere.

En Hoelsmands datter som sagfärer og Journalist. Jfr. Christensen, Datter af Hoelsmand P. Christensen, tog i Sommer den jididiske Jælls prøve med sine karakter. Jfr. Christensen har fra 1ste August blads hos Sagfärer Blisrup, Kellersup, som Jællsmægtig samt som Medarbejder ved "Kellersup Avis". Foruden Jfr. Christensen er der i Danmark een Døme, der praktiserer som Jurist, nemlig Jfr. Peteren, Kjøbenhavn, der er cand. jur. Den 3die hvide-lige Jurist er Jællsmændsminister Bergs Sæter, Jfr. Christensen Rønders, Lillestrøm, der i sin Tid blev næst Tilvaldt til at praktisere. Nu kan Kvindeerne haade blive Overretssagførere og Højesteretsagførere.

En Hoelsmands datter som sagfärer og Journalist. Jfr. Christensen, Datter af Hoelsmand P. Christensen, tog i Sommer den jididiske Jælls prøve med sine karakter. Jfr. Christensen har fra 1ste August blads hos Sagfärer Blisrup, Kellersup, som Jællsmægtig samt som Medarbejder ved "Kellersup Avis". Foruden Jfr. Christensen er der i Danmark een Døme, der praktiserer som Jurist, nemlig Jfr. Peteren, Kjøbenhavn, der er cand. jur. Den 3die hvide-lige Jurist er Jællsmændsminister Bergs Sæter, Jfr. Christensen Rønders, Lillestrøm, der i sin Tid blev næst Tilvaldt til at praktisere. Nu kan Kvindeerne haade blive Overretssagførere og Højesteretsagførere.

En Hoelsmands datter som sagfärer og Journalist. Jfr. Christensen, Datter af Hoelsmand P. Christensen, tog i Sommer den jididiske Jælls prøve med sine karakter. Jfr. Christensen har fra 1ste August blads hos Sagfärer Blisrup, Kellersup, som Jællsmægtig samt som Medarbejder ved "Kellersup Avis". Foruden Jfr. Christensen er der i Danmark een Døme, der praktiserer som Jurist, nemlig Jfr. Peteren, Kjøbenhavn, der er cand. jur. Den 3die hvide-lige Jurist er Jællsmændsminister Bergs Sæter, Jfr. Christensen Rønders, Lillestrøm, der i sin Tid blev næst Tilvaldt til at praktisere. Nu kan Kvindeerne haade blive Overretssagførere og Højesteretsagførere.

En Hoelsmands datter som sagfärer og Journalist. Jfr. Christensen, Datter af Hoelsmand P. Christensen, tog i Sommer den jididiske Jælls prøve med sine karakter. Jfr. Christensen har fra 1ste August blads hos Sagfärer Blisrup, Kellersup, som Jællsmægtig samt som Medarbejder ved "Kellersup Avis". Foruden Jfr. Christensen er der i Danmark een Døme, der praktiserer som Jurist, nemlig Jfr. Peteren, Kjøbenhavn, der er cand. jur. Den 3die hvide-lige Jurist er Jællsmændsminister Bergs Sæter, Jfr. Christensen Rønders, Lillestrøm, der i sin Tid blev næst Tilvaldt til at praktisere. Nu kan Kvindeerne haade blive Overretssagførere og Højesteretsagførere.

En Hoelsmands datter som sagfärer og Journalist. Jfr. Christensen, Datter af Hoelsmand P. Christensen, tog i Sommer den jididiske Jælls prøve med sine karakter. Jfr. Christensen har fra 1ste August blads hos Sagfärer Blisrup, Kellersup, som Jællsmægtig samt som Medarbejder ved "Kellersup Avis". Foruden Jfr. Christensen er der i Danmark een Døme, der praktiserer som Jurist, nemlig Jfr. Peteren, Kjøbenhavn, der er cand. jur. Den 3die hvide-lige Jurist er Jællsmændsminister Bergs Sæter, Jfr. Christensen Rønders, Lillestrøm, der i sin Tid blev næst Tilvaldt til at praktisere. Nu kan Kvindeerne haade blive Overretssagførere og Højesteretsagførere.

En Hoelsmands datter som sagfärer og Journalist. Jfr. Christensen, Datter af Hoelsmand P. Christensen, tog i Sommer den jididiske Jælls prøve med sine karakter. Jfr. Christensen har fra 1ste August blads hos Sagfärer Blisrup, Kellersup, som Jællsmægtig samt som Medarbejder ved "Kellersup Avis". Foruden Jfr. Christensen er der i Danmark een Døme, der praktiserer som Jurist, nemlig Jfr. Peteren, Kjøbenhavn, der er cand. jur. Den 3die hvide-lige Jurist er Jællsmændsminister Bergs Sæter, Jfr. Christensen Rønders, Lillestrøm, der i sin Tid blev næst Tilvaldt til at praktisere. Nu kan Kvindeerne haade blive Overretssagførere og Højesteretsagførere.

En Hoelsmands datter som sagfärer og Journalist. Jfr. Christensen, Datter af Hoelsmand P. Christensen, tog i Sommer den jididiske Jælls prøve med sine karakter. Jfr. Christensen har fra 1ste August blads hos Sagfärer Blisrup, Kellersup, som Jællsmægtig samt som Medarbejder ved "Kellersup Avis". Foruden Jfr. Christensen er der i Danmark een Døme, der praktiserer som Jurist, nemlig Jfr. Peteren, Kjøbenhavn, der er cand. jur. Den 3die hvide-lige Jurist er Jællsmændsminister Bergs Sæter, Jfr. Christensen Rønders, Lillestrøm, der i sin Tid blev næst Tilvaldt til at praktisere. Nu kan Kvindeerne haade blive Overretssagførere og Højesteretsagførere.

En Hoelsmands datter som sagfärer og Journalist. Jfr. Christensen, Datter af Hoelsmand P. Christensen, tog i Sommer den jididiske Jælls prøve med sine karakter. Jfr. Christensen har fra 1ste August blads hos Sagfärer Blisrup, Kellersup, som Jællsmægtig samt som Medarbejder ved "Kellersup Avis". Foruden Jfr. Christensen er der i Danmark een Døme, der praktiserer som Jurist, nemlig Jfr. Peteren, Kjøbenhavn, der er cand. jur. Den 3die hvide-lige Jurist er Jællsmændsminister Bergs Sæter, Jfr. Christensen Rønders, Lillestrøm, der i sin Tid blev næst Tilvaldt til at praktisere. Nu kan Kvindeerne haade blive Overretssagførere og Højesteretsagførere.

En Hoelsmands datter som sagfärer og Journalist. Jfr. Christensen, Datter af Hoelsmand P. Christensen, tog i Sommer den jididiske Jælls prøve med sine karakter. Jfr. Christensen har fra 1ste August blads hos Sagfärer Blisrup, Kellersup, som Jællsmægtig samt som Medarbejder ved "Kellersup Avis". Foruden Jfr. Christensen er der i Danmark een Døme, der praktiserer som Jurist, nemlig Jfr. Peteren, Kjøbenhavn, der er cand. jur. Den 3die hvide-lige Jurist er Jællsmændsminister Bergs Sæter, Jfr. Christensen Rønders, Lillestrøm, der i sin Tid blev næst Tilvaldt til at praktisere. Nu kan Kvindeerne haade blive Overretssagførere og Højesteretsagførere.

En Hoelsmands datter som sagfärer og Journalist. Jfr. Christensen, Datter af Hoelsmand P. Christensen, tog i Sommer den jididiske Jælls prøve med sine karakter. Jfr. Christensen har fra 1ste August blads hos Sagfärer Blisrup, Kellersup, som Jællsmægtig samt som Medarbejder ved "Kellersup Avis". Foruden Jfr. Christensen er der i Danmark een Døme, der praktiserer som Jurist, nemlig Jfr. Peteren, Kjøbenhavn, der er cand. jur. Den 3die hvide-lige Jurist er Jællsmændsminister Bergs Sæter, Jfr. Christensen Rønders, Lillestrøm, der i sin Tid blev næst Tilvaldt til at praktisere. Nu kan Kvindeerne haade blive Overretssagførere og Højesteretsagførere.

En Hoelsmands datter som sagfärer og Journalist. Jfr. Christensen, Datter af Hoelsmand P. Christensen, tog i Sommer den jididiske Jælls prøve med sine karakter. Jfr. Christensen har fra 1ste August blads hos Sagfärer Blisrup, Kellersup, som Jællsmægtig samt som Medarbejder ved "Kellersup Avis". Foruden Jfr. Christensen er der i Danmark een Døme, der praktiserer som Jurist, nemlig Jfr. Peteren, Kjøbenhavn, der er cand. jur. Den 3die hvide-lige Jurist er Jællsmændsminister Bergs Sæter, Jfr. Christensen Rønders, Lillestrøm, der i sin Tid blev næst Tilvaldt til at praktisere. Nu kan Kvindeerne haade blive Overretssagførere og Højesteretsagførere.

En Hoelsmands datter som sagfärer og Journalist. Jfr. Christensen, Datter af Hoelsmand P. Christensen, tog i Sommer den jididiske Jælls prøve med sine karakter. Jfr. Christensen har fra 1ste August blads hos Sagfärer Blisrup, Kellersup, som Jællsmægtig samt som Medarbejder ved "Kellersup Avis". Foruden Jfr. Christensen er der i Danmark een